

stadens Stilling i denne Sag, er hans Udtalelse om Forholdet til den hellige Skrift. Den ærede Ordfører (Elna Munch) har allerede været inde paa det. Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden siger, at den danske Folkekirke absolut er bundet til den hellige Skrift som Norm. Men hvad er Resultatet af denne Udtalelse? Efter det ærede Medlems Mening, at man absolut skal rette sig efter en forkert Fortolkning af et Skriftsted. Det ærede Medlem siger selv, at han ikke hylder den Opfattelse af 1ste Korinthiers 14-3, som gaar ud paa, at deri ligger, at Kvinder ikke maa tale i Forsamlinger, men han hævder alligevel, at man paa Grund af denne Opfattelse skal modsætte sig, at Kvinder bliver Præster, fordi, siger han, man er bundet til den hellige Skrift som Norm, absolut bundet til den hellige Skrift som Norm. Det forekommer mig at være en besynderlig Maade at være bundet til den hellige Skrift som Norm paa; det forekommer mig at være lige det stik modsatte. Jeg synes hellere, at det ærede Medlem i Stedet for at lefle med en forkert Opfattelse af Pauli Ord skulde gaa ud og fortælle Folk, at saadan og saadan skal det forstaaes, og sige, at selv om Paulus paa mange Maader skulde være bundet af sin Tids Tankegang — og det vilde jo være besynderligt, om han ikke havde været det — maa man huske paa, at Paulus har netop Forstaaelsen af de dybe og gennemgribende Principper, som er udtrykte i Galaterbrevets 3die Kapitel, hvor han siger, at der er ikke Forskel paa Mand og Kvinde, paa Træl og Fri, paa Jøde og Græker. Man har med Rette kaldt dette Paulus' sociale Program; her hævder han, at der ingen Forskel er paa Mand og Kvinde, men at de alle er eet i Kristus Jesus, vor Herre.

Jeg maa for øvrigt sige, at jeg forbavses over de to konservative Kvinder, som, saa vidt jeg forstod, ved første Behandling begge udtalte sig for Kvinders Adgang til at blive Præster. Jeg maa forbavses over, at de nu har kunnet være med til at underskrive en Betænkning som den, de har underskrevet. Derimod forbavses jeg ikke over, at de ikke er til Stede ved denne anden Behandling; thi jeg kunde forstaa, om de helst vilde være fri for at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet fra det konservative Folkepartis Side. Jeg vil sige, at her er netop efter min Mening et ganske afgørende Punkt med Hensyn til Kvinders Ligestilling med Mændene, thi Sagen er den, at Kvindernes underordnede Stilling under Mændene bundes allerdybest i det religiøse. Det er som bekendt saaledes, at indenfor Hedenskabet

har Kvinderne ingen Betydning indenfor det religiøse; de kan ikke deltage i religiøse Fester og Ceremonier, de er ikke regnede for noget paa dette Omraade, og derfor er det selvfølgelig, at de heller ikke er regnede for noget socialt. Den Opfattelse, som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden har og gør sig til Talsmand for, bundes dybt i Hedenskab; lad os se at faa den udryddet og derfor stemme imod det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag.

J. Oskar Andersen: Jeg maa tilstaa, at det er vanskeligt at svare paa en saadan Mængde efter min Mening forvirrede Argumenter, som f. Eks. det, vi nu til sidst hørte den højtærede Kirkeminister fremhæve, at i Hedenskabet er Kvinderne saa lavt stillede, fordi man religiøst set i Hedenskabet ikke har den Betragtning, som er fremme blandt de Kristne; og derfor skulde vi indføre Præstinder — medens Forholdet er, at i Hedenskabet har man alle Vegne Præstinder, og altsaa skulde vente, at Kvinderne var højt stillede. Jeg forstaaer ikke den Logik, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa saa lidt som paa meget andet af, hvad den højtærede Kirkeminister fremførte, og som forekommer mig at være ganske udenfor Sagen, bl. a. Opfordringen til mig om ikke at lefle med en forkert Opfattelse af Skriftordet. Det forekommer mig nemlig, at jeg allerede har gjort tilstrækkelig klart ved mine Udtalelser baade ved første Behandling og nu her, at det, det for mig kommer an paa, ikke er at paatvinge Menigheden en Opfattelse, som enkelte Personer — jeg ogsaa —, har idet jeg mener, at Menigheden bør selv afgøre, hvilken Ordning der bør være med Hensyn til dens indre Liv. Dette er Hovedsagen, det er det, det kommer an paa, men ikke disse mange andre Detailspørgsmaal med Hensyn til Forstaaelsen af Skriftsteder her og der.

For Resten skal jeg gøre den højtærede Kirkeminister opmærksom paa, at jeg netop har deltaget i et Arbejde vedrørende min Forstaaelse af dette Spørgsmaal, saa den ærede Minister behøver aldeles ikke at opfordre mig dertil. Jeg vilde ønske, at han selv, naar han oplyser Menigheden, vil oplyse den lidt bedre, end han her har gjort i Spørgsmaalet om Borgfreden. Hans Oplysninger med Hensyn til dette Spørgsmaal var i enhver Henseende ganske ufyldestgørende. Naar han, som han selv siger, er gaaet ind paa ikke at fremføre noget Spørgsmaal af princi-